

Er is Hoop

EEN WEEKBLAD VOOR BIJBELSTUDIE

1e Jaargang no. 15: 03 juni 2018

Email: eccllesia-suriname@hotmail.com – Website: www.eccllesia-suriname.com

De Gemeente van Christus

1. Inleiding

Het is goed om stil te staan bij de vraag wat de Gemeente nu precies is, en wat het doel van de Gemeente is. Het is goed om te beseffen welke plaats de gelovigen vandaag de dag innemen in Gods Woord, welke plaats zij innemen in Gods Plan. De Gemeente leeft in wat de Bijbel de eindtijd noemt. En dat brengt ook heel praktisch de vraag met zich mee: Hoe kunnen wij staande blijven in die eindtijd?

Gemeente van Jezus Christus bestaat uit iedereen die in deze tijd het volbrachte werk van Jezus Christus op Golgotha voor zijn of haar leven aanneemt. Iemand is gered wanneer hij of zij Jezus Christus als Verlosser voor zijn of haar leven aanneemt. Dan heeft deze persoon het eeuwige leven ontvangen, dan is deze persoon wederom geboren. De Gemeente van Jezus Christus is dus niet een kerkelijke organisatie of een plaatselijke gemeente! De Gemeente van Jezus Christus is een groep mensen, die bestaat uit allemaal wederom geborenen. Deze groep bestaat uit mensen die uit verschillende kerken of groepen

Het Fundament

Met 'gemeente van Christus' bedoelen wij de gemeente die Jezus heeft gebouwd (Matteüs 16:18), ook genoemd 'het lichaam van Christus' (Efeziërs 1:22,23; Kolossenzen 1:18,24).

Christus' gemeente is uniek, enig in zijn soort, ongeëvenaard.

Het fundament van de gemeente is uniek: "Want een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen" (1 Korintiërs 3:11).

Christus is "de eniggeboren Zoon van God" (Johannes 1:14,18; 3:16,18; Hebr. 1:5; 1 Johannes 4:9). Hij is één Herder van één kudde (Johannes 10:16). "Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente" (Kolossenzen 1:18; Efeziërs 1:22,23). Christus houdt zijn lichaam in stand als hoofd van zijn gemeente (Efeziërs 5:23).

Er is "één lichaam" (Efeziërs 4:4). "Zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden ten opzichte van elkander"

komen, en die hun leven hebben overgegeven aan de Heiland. Deze groep is op dit moment alleen zichtbaar voor God! Want alleen de Heere kan in het hart zien, en kan zien wie zijn of haar leven werkelijk aan Hem gegeven heeft, en wie niet. Wij kunnen dat absoluut niet zien.

2. De Gemeente is niet Israël

Wanneer we het hebben over 'de Gemeente van Jezus Christus', zullen veel mensen zeggen: "de kerk dus". En velen zullen dat aanvullen met: "de kerk is in de plaats gekomen van Israël. God handelt niet meer met Israël, en daar waar we dan ook Israël in de Bijbel lezen, mogen we kerk lezen. De kerk is het Nieuwe Verbondsvolk". **Maar dit is absoluut niet waar!**

In het Oude Testament sloot God met Abraham een Verbond. Zijn nakomelingen zouden uitgroeien tot een groot volk (Gen. 12 : 2). Met die nakomelingen uit Izaak en Jakob sloot God op een gegeven moment het Verbond van de Wet. En de Here was toen heel duidelijk. Het volk zou gezegend worden als zij zich aan de Wet zouden houden (eerste verzen van Lev. 26), maar in het geval zij zich niet aan de Wet zouden houden, was de Heere ook heel duidelijk. In Lev. 26 : 14 – 17 lezen we: "Maar indien gij Mij niet zult horen, en al

deze geboden niet zult doen; en zo gij Mijn inzettingen smadelijk zult verwerpen, en zo uw ziel van Mijn rechten zal walgen, dat gij niet doet al Mijn geboden, om Mijn verbond te vernietigen; dit zal Ik u ook doen, dat Ik over u stellen zal verschrikking, tering en koorts, die de ogen verteren en de ziel pijnigen; gij zult ook uw zaad tevergeefs zaaien, en uw vijanden zullen dat opeten. Daartoe zal Ik Mijn aangezicht tegen u zetten, dat gij geslagen zult worden voor het aangezicht van uw vijanden; en uw haters zullen over u heerschappij hebben; en gij zult vluchten, als u niemand vervolgt”. Dit gaat zo even verder in de volgende verzen. Zo staat bijvoorbeeld nog in Lev. 26 : 33 geschreven: “Daartoe zal Ik u onder de heidenen verstrooien; en een zwaard achter u uittrekken; en uw land zal woest, en uw steden zullen een woestijn zijn”. En vers 37 en 38 zeggen: “En zij zullen de een op de ander als voor het zwaard vallen, waar niemand is die jaagt; en gij zult voor het aangezicht van uw vijanden niet kunnen bestaan. Maar gij zult omkomen onder de heidenen, en het land van uw vijanden zal u verteren”. Dit zijn keiharde woorden die God Zijn volk voorhield, en zij hadden de keus om Hem te volgen of niet. En het volk gehoorzaamde God uiteindelijk niet, maar ging de afgoden van de andere volken achterna. En God verstrooide het volk. Maar vergat de Heere het volk? Nee! Uiteindelijk zal Israël zich bekeren. In Lev. 26 : 39 – 40 staat: “En de overgeblevenen onder u zullen om hun ongerechtigheid in de landen van uw vijanden uitteren; ja, ook om de ongerechtigheden van hun vaders zullen zij met hen uitteren. Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid van hun vaders met hun overtredingen, waarmee zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben”. En dan gaat vers 42 verder met: “Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken”. Heel duidelijk staat dit ook beschreven in Deut. 30, dat de Heere voorziet dat het volk zal zondigen, dat Hij ze zal verdrijven, maar dat zij, dat verdreven volk, tot bekering zal komen en zal wonen in het land Israël! Met andere woorden: God gaat verder met Israël, dat Israël dat bestaat uit de nakomelingen van Abraham, Izaak en Jakob. De

Heere heeft hen tijdelijk verdreven, maar zal hen terugbrengen! Allemaal! Israël zal zich bekeren, zo laat ook het Nieuwe Testament zien in Rom. 11 : 25 – 26: “Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend is (opdat gij niet wijs zijt bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob”.

Met andere woorden: wij als Gemeente zijn niet Israël. De Kerk is niet Israël, en heeft dus geen recht op alle beloften die aan Israël gedaan zijn. Daar heeft Israël zelf recht op! Het Nieuwe Testament maakt dan ook heel duidelijk dat de Gemeente Israël niet vervangen heeft. In Hand. 3 spreekt Petrus het volk Israël toe. In vers 12 staat: “En Petrus, dat ziende, antwoordde tot het volk: Gij Israëlietische mannen...”. En dan volgt in vers 25: “Gij zijt kinderen van de profeten, en van het verbond, dat God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zaad zullen alle geslachten der aarde gezegend worden”. Heel duidelijk wordt hier tegen Israël gezegd: “Gij zijt kinderen van de profeten en van het verbond”! Het Nieuwe Testament maakt duidelijk dat in de Gemeente, in Christus, er geen verschil is tussen Jood en heiden. Gal. 3 : 27 en 28 zeggen: “Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. Daarin is noch Jood, noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije, daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt één in Christus Jezus”. Met andere woorden: In het Nieuwe Testament valt onder wederom geboren het verschil tussen wederom geboren Jood en wederom geboren heiden weg! Zij zijn in Christus, zij zijn samen de Gemeente, het Lichaam van de Heere Jezus. Daarbuiten vinden we dus de ongelovige en ongehoorzame heiden, en de ongehoorzame (maar dus ook ongelovige Jood). Vandaar ook dat een tekst als 1 Kor. 10 : 32 alle drie de groepen apart noemt: “Weest zonder aanstoot te geven, en voor de Joden, en voor de Grieken, en voor de Gemeente Gods”. De Gemeente heeft het verbondsvolk Israël dus niet vervangen. God gaat met Israël, dat volk dat verdreven was, en nog steeds gedeeltelijk is, verder!